

ЈОСИП ЈУРЧИЋ:

Из новеле „Кћи меснога судије“.
(Изворна историјска повест из XV столећа)

(Јелену, лепу кћер судије Сумерека, истрајно воли трговац Грнишчек, кога она својим хладним држањем стално одбија због велике разлике у годинама. Међутим, према удварању младог Талијана Циринција, пријатеља новог покрајинског главара Ауершперга, Јелена није равнодушна. Помоћу поглаваревих људи Талијан Украде Јелену, а осиони поглавар затвори судију. Јелена покуша да побегне, али је поново ухвате. Она успе само да Грнишчаку пошље писмо у коме му јавља за своју и очеву несрећу. Грнишчак скупи људе, дигне буну против насиљника који, уплашен, пушта судију из затвора и пристаје да му ослободи кћер од Талијана. Талијан је не да живу: прободе је у присуству оца и поглавара, али и сам страда од Грнишчака. Судија ускоро умре, поглавар буде смењен, а судија постане Грнишчак).

I

Грех би ми се учинио и свакоме бих замерио ко би се дрзнуо рећи да ниси велики, Франце Прешерне! Али не замери ми ако се усудим да ти пребацим да ниси био пророк. Јер про-